

تحلیل فعالیت‌های لرزه زمین ساختی در گستره شهر طبس

راضیه عباسپور^(۱)، سید مرتضی موسوی^(۲)، محمود رضا هیلهات^(۳)

۱. کارشناس ارشد تکنونیک، گروه زمین‌شناسی، دانشگاه بیرجند

۲. استادیار گروه زمین‌شناسی، دانشگاه بیرجند

۳. استادیار گروه زمین‌شناسی، دانشگاه بیرجند

تاریخ دریافت: ۹۵/۰۵/۲۷

تاریخ پذیرش: ۹۵/۰۹/۲۱

چکیده

در این پژوهش برآوردهای مستقلی از طریق روش‌های قطعی (Deterministic) و احتمالی (Probabilistic) برای تحلیل خطر در گستره شهر طبس انجام گرفته است. با استفاده از داده‌های لرزه‌ای منطقه رابطه گوتنبرگ-ریشر برای شهر طبس برحسب امواج سطحی ($\text{Log } N = 2.3 - 0.50 \text{ Ms}$) بدست آمد. بیشترین شتاب افقی بر شهر طبس $g/7$ ، شتاب ثقل زمین، از راندگی شتری با توان لرزه‌ای $7/4$ ریشر است. نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که گسل کلمرد به طول 170 کیلومتر به فاصله 50 کیلومتری از شهر طبس بیشترین تأثیر را بعد از راندگی شتری خواهد داشت. به طوری که بیشترین لرزه قابل انتظار $8/82$ ریشر، بیشینه شدت نسبی در کانون $(32/8)$ ، حداقل جابجایی افقی در کانون $29/82$ سانتی‌متر، حداقل جابجایی قائم $66/70$ سانتی‌متر) در نتیجه‌ی عملکرد این گسل بر شهر طبس وارد می‌شود. با استفاده از ایزار تحلیلی زمین‌آمار (کریجینگ معمولی) در GIS مدل مناسب برای نقشه پیش‌گویی مقادیر بیشینه شتاب گرانشی معرفی شد. با کمک این نقشه گستره‌های با خطر لرزه‌ای بالا و خیلی بالا، دو سرچشممه لرزه‌ای خطی با روندهای شمال-خاور-جنوب باخترا در باخترا طبس، مربوط به گسل‌های کلمرد و لادر و روند شمال باخترا-جنوب خاور در خاور طبس و مربوط به گسل‌های شتری، اسفندیار و نایبند شناسایی شدند.

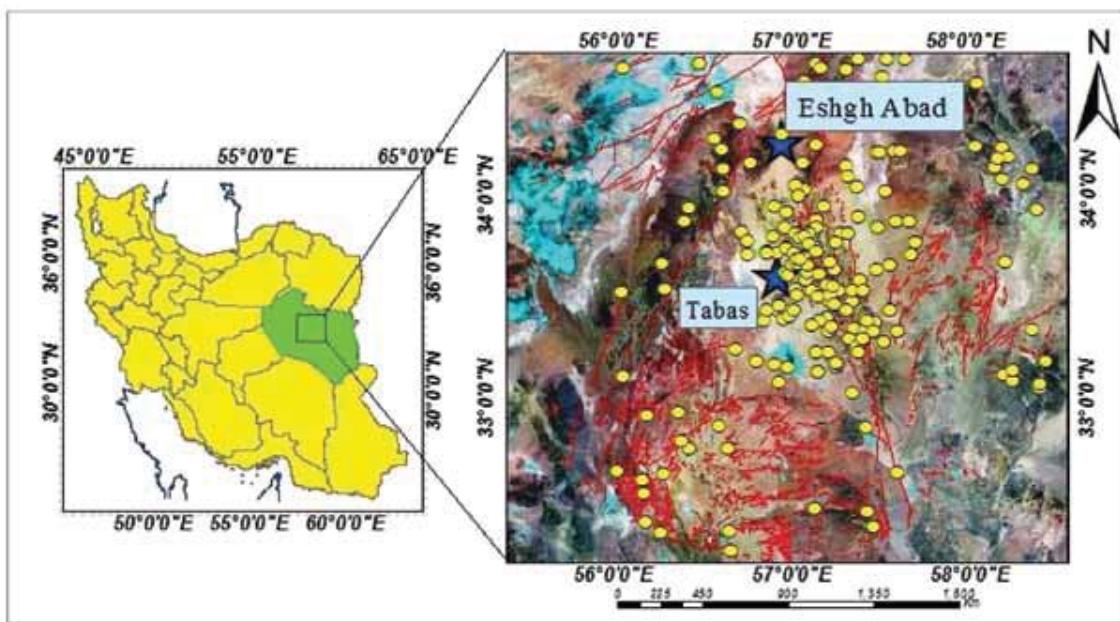
واژه‌های کلیدی: بیشینه شتاب گرانشی زمین، تحلیل خطر زمین‌لرزه، پارامترهای جنبش زمین، فرازمن شتری، متحنی خطر لرزه‌ای، طبس.

مقدمه

(شکل ۱). با توجه به سابقه‌ی لرزه‌خیزی منطقه (زمین‌لرزه‌ی شهریورماه ۱۳۵۷ شهر طبس) و وجود گسل‌های مهم پیرامون آن، پتانسیل لازم برای وقوع زمین‌لرزه‌های مخرب در آن وجود دارد. در این پژوهش مشخصات گسل‌های فعل موجود، وضعیت استقرار، فعالیت‌های لرزه‌ای و توان لرزه‌ای آن‌ها مورد بررسی قرار گرفته و در نهایت بخش‌های پرخطر و کم خطر لرزه‌ای، معرفی شده است.

چگونگی ارتباط میان زمین‌لرزه‌ها و ساختارهای زمین‌شناسی همیشه مورد بحث بوده و توجه محققان زیادی را به خود معطوف کرده است. در این راستا گسل‌ها از مهم‌ترین ساختارهای زمین‌شناسی هستند که ارتباط آن با وقوع زمین‌لرزه انکار ناپذیر است. گستره‌ی مورد مطالعه در شمال خاور بلوك طبس و در محدوده $55^{\circ} - 34^{\circ}$ طول $32^{\circ} - 15^{\circ}$ عرض شمالی و $55^{\circ} - 56^{\circ}$ طول خاوری واقع شده است.

* نویسنده مرتبط: Razie.abbaspour69@gmail.com

شکل ۱. تصویر ماهواره‌ای گستره‌ی مورد مطالعه (گسل‌ها و کانون سطحی زمین لرزه‌های منطقه)

عبور گسل از آنها داده می‌شد، مورد پیمایش قرار گرفتند. سپس مشخصات مربوط به گسل‌ها با استفاده از نرم افزار Faultkin مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و سازوکار هر گسل بدست آمد (شکل ۱۱).

گسل راندگی شتری F_1

موقعیت هندسی صفحه گسل در محل برداشت $34^{\circ}N / 85^{\circ}NE$ و $57^{\circ}E$ می‌باشد و خش لغزه‌ای روی آن دارای ریک ۶۰ درجه به سمت شمال است. سازوکار گسل با توجه به استریوگرام رسم شده، معکوس با مؤلفه‌ی امتدادلغز راستگرد است (شکل ۲).

گسل F_2

موقعیت هندسی این صفحه گسل در نقطه‌ی $33^{\circ}NW / 87^{\circ}N$ و $57^{\circ}E$ می‌باشد و با توجه به خش لغزه‌ای موجود روی آینه گسل، مقدار ریک اندازه‌گیری شده حدود ۲۰ درجه به سمت شمال است. گسل مذبور در مسیر تنگ ماودر و در سازند شتری برداشت شده است. سازوکار گسل با توجه به استریوگرام بدست آمده معکوس با مؤلفه‌ی امتدادلغز راستگرد است (شکل ۳).

روش تحقیق

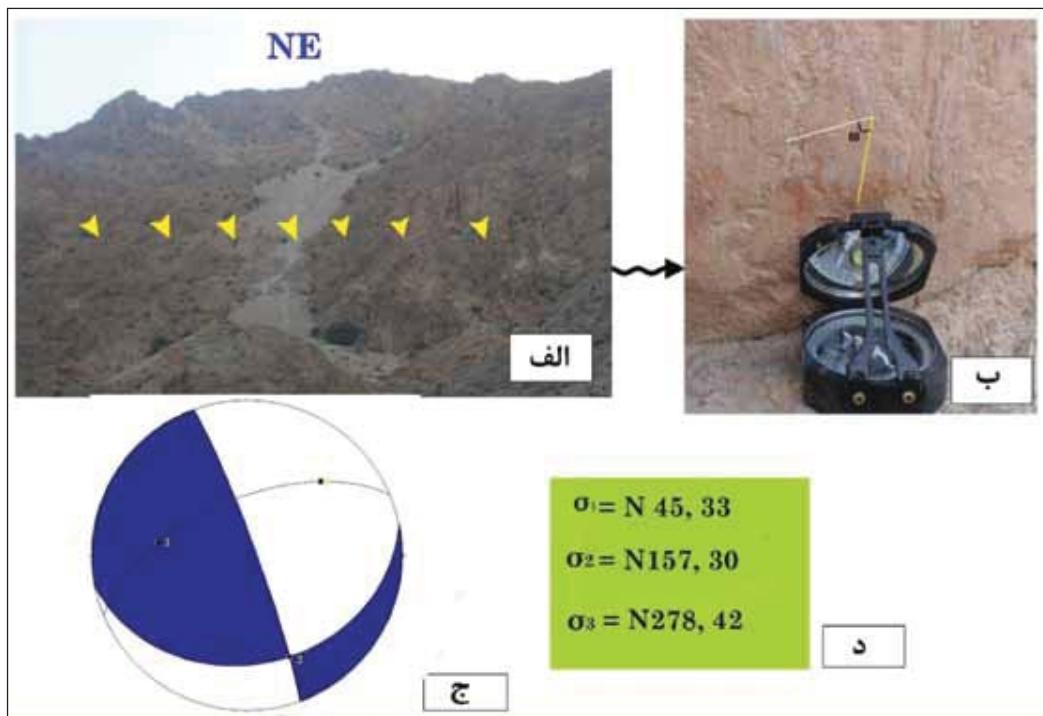
به طور کلی مراحل انجام این پژوهش به شرح ذیل است که:

شامل جمع آوری اطلاعات پایه‌ای مشتمل بر مطالعات و بررسی گزارشات و نقشه‌های زمین‌شناسی و بررسی آنها، جمع آوری زمین لرزه‌های تاریخی و دستگاهی در گستره‌ای به شعاع ۱۵۰ کیلومتر از ساختگاه، بدست آوردن بزرگای بیشینه در گستره مورد مطالعه و محاسبه پارامترهای لرزه خیزی منطقه می‌باشد.

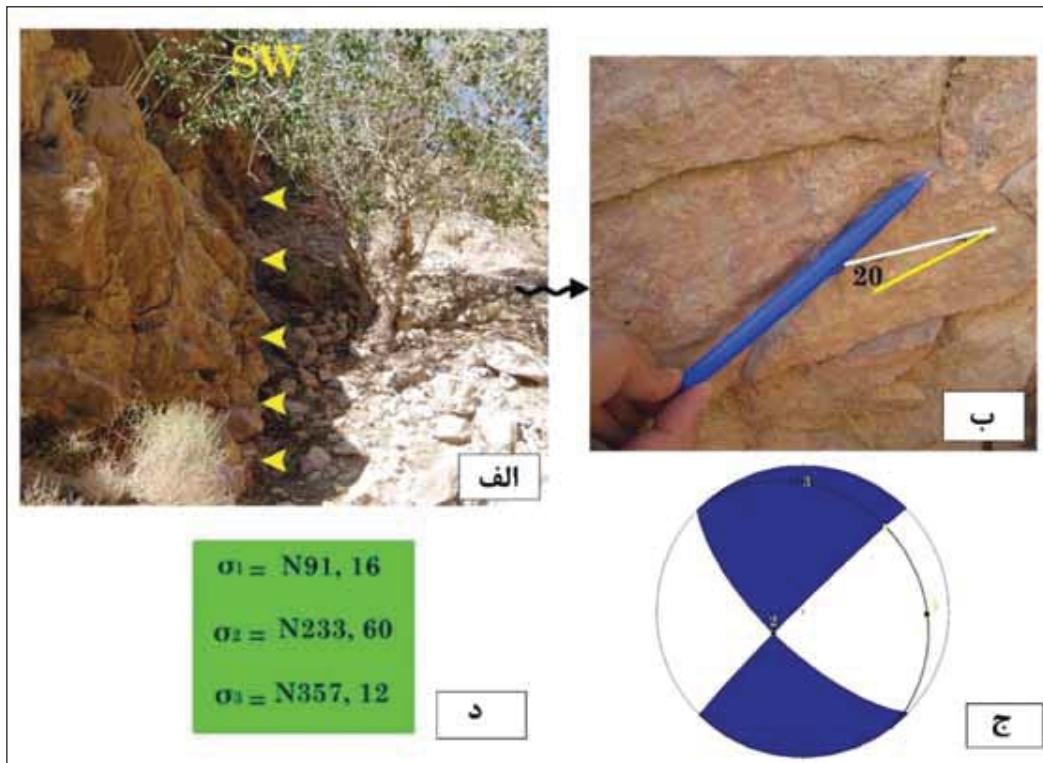
بحث اصلی

۱. معرفی گسل‌های برداشت شده در گستره مورد مطالعه

گسل‌ها از ساختارهای مهم در گستره مورد مطالعه هستند که به منظور شناسایی آنها زمان زیادی صرف پیمایش‌های صحرابی شده است. از آنجایی که راههای دسترسی به بسیاری از مناطق داخل کوهستان اندک و عبور از ارتفاعات دشوار بود، برداشت‌ها تنها به برخی مناطق از قبیل دره‌ها و برش حاشیه‌ی جاده محدود شده و جاهایی که امکان دسترسی به ارتفاعات وجود داشت، مورد بررسی قرار گرفت. به همین دلیل تمامی دره‌ها و مسیرهایی که احتمال

شکل ۲. رخمنون گسل F_1 . الف) موقعیت گسل در نزدیکی روستای زرک که خط اثر گسل توسط بیکان‌های زرد مشخص شده است (دید: به سمت شمال خاور)، ب) نمایی از خش لغزها روی صفحه گسل، ج) استریوگرام مربوط به گسل، د) موقعیت محورهای تنش. خط زردنگ جهت لغزش و خط سفید جهت امتداد گسل را نشان می‌دهد

شکل ۳. الف) رخمنون گسل F_2 ، ب) نمایی از خش لغزهای روی صفحه گسل ج و د) استریوگرام و محورهای تنش گسل مربوطه

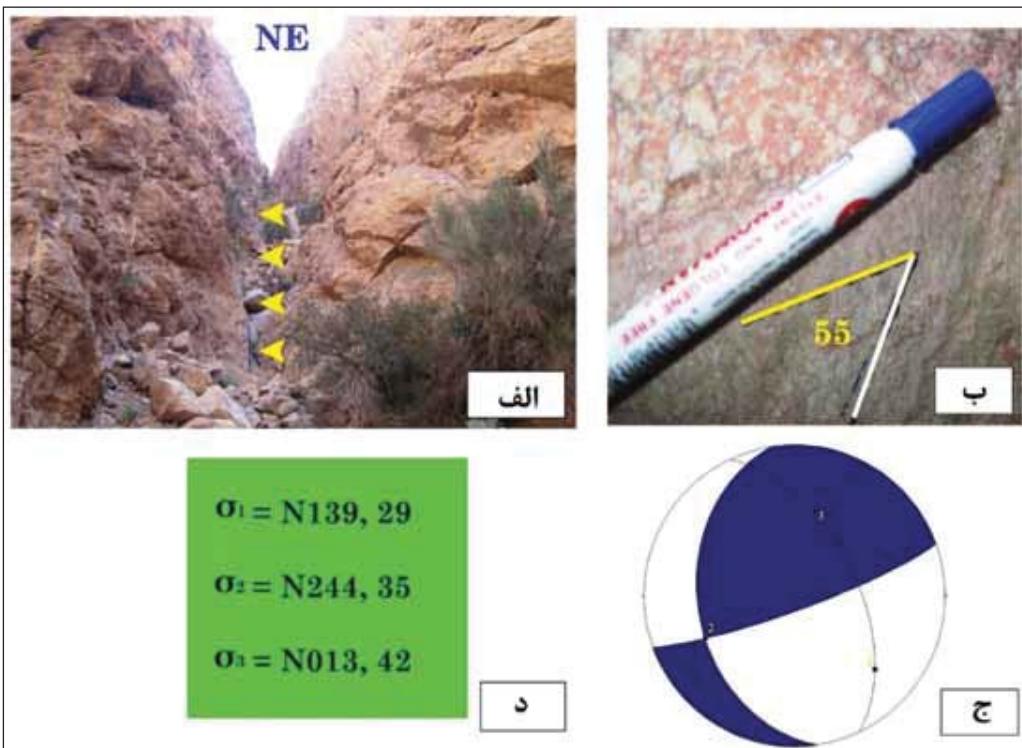
آن مقدار ریک ۵۵ درجه به سمت شمال را نشان می‌دهد.

سازوکار گسل با توجه به استریوگرام بدست آمده معکوس با مؤلفه امتداد لغز راستگرد است (شکل ۴).

گسل F_3

مشخصات صفحه‌ی گسلی در نقطه‌ی N ۱۸° ۵۷' و

N ۷۰/۸۲ SE، ۳۳° ۲۶' ۳۴" E می‌باشد و خشن‌لغزهای روی

شکل ۴. (الف) رخمنون گسل F_3 . ب) نمایی از خشن‌لغزهای روی صفحه گسل مربوطه. خط زرد رنگ جهت امتداد صفحه‌ی گسلی و خط سفید رنگ جهت خشن‌لغز روی صفحه‌ی گسل.

ریک ۱۵ درجه به سمت خاور را نشان می‌دهند. سازوکار

این گسل مطابق استریوگرام، امتداد لغز با مؤلفه‌ی معکوس تشخیص داده شده است (شکل ۶).

گسل F_4

این گسل سرشاخه‌ای از گسل راندگی شتری است.

موقعیت هندسی صفحه گسل در نقطه N ۱۴° ۵۷"

و ۳۰° E، ۳۳° ۲۶' ۳۰" NE و خشن‌لغزهای روی

آن مقدار ریک ۶۰ درجه به سمت شمال را نشان می‌دهند.

ستریوگرام حاصله سازوکار معکوس با مؤلفه امتداد لغز راستگرد را نشان می‌دهد (شکل ۵).

این گسل شاخه‌ای از گسل‌های راندگی شتری است.

مشخصات صفحه‌ی گسل در نقطه N ۵° ۱۶' ۵۷" و

۳۳° ۲۶' ۵۶" NE، ۳۳° ۲۶' ۴۰ NE است و خشن‌لغزهای روی

صفحه گسل مقدار ریک ۲۰ درجه به سمت شمال را نشان

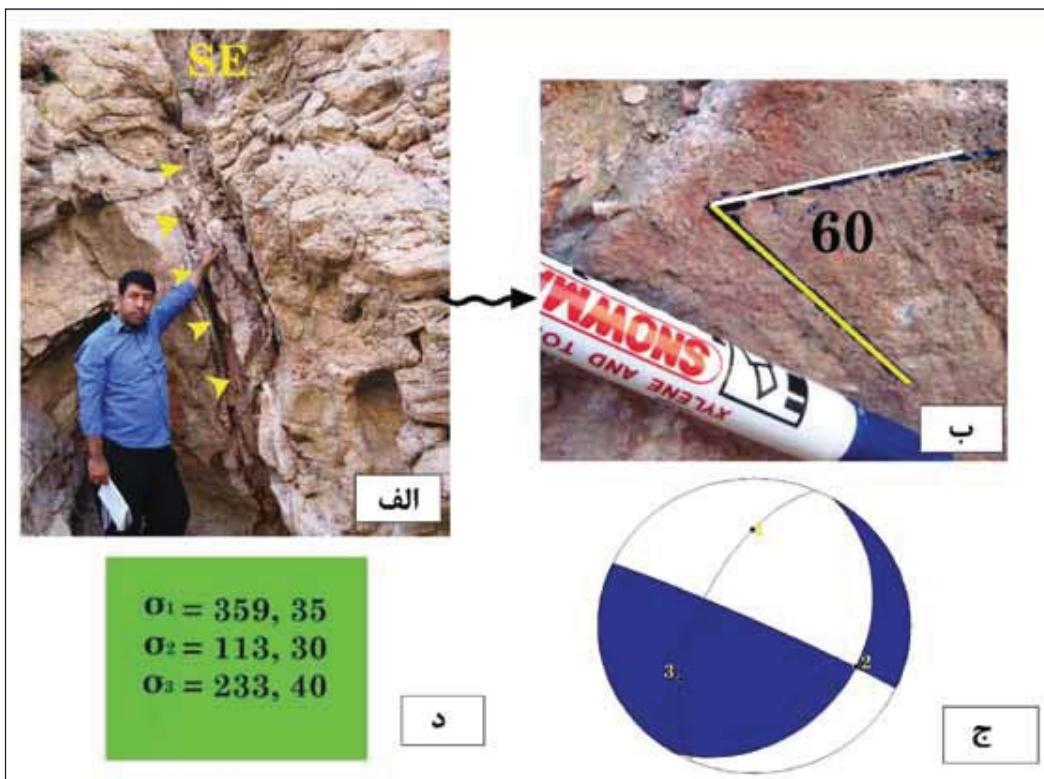
می‌دهند. استریوگرام رسم شده، سازوکار گسل را معکوس با

مؤلفه امتداد لغز راستگرد نشان می‌دهد (شکل ۷).

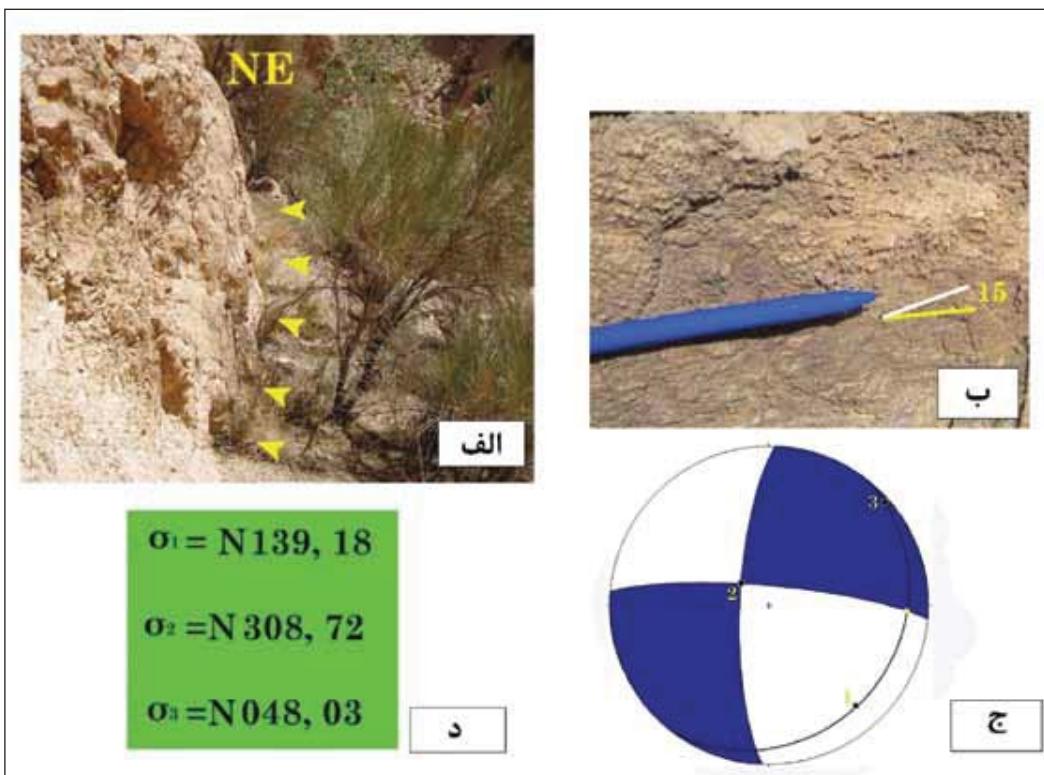
گسل F_5

این گسل در نقطه N ۱۵° ۵۹" و ۳۳° ۲۶' ۴۷" E

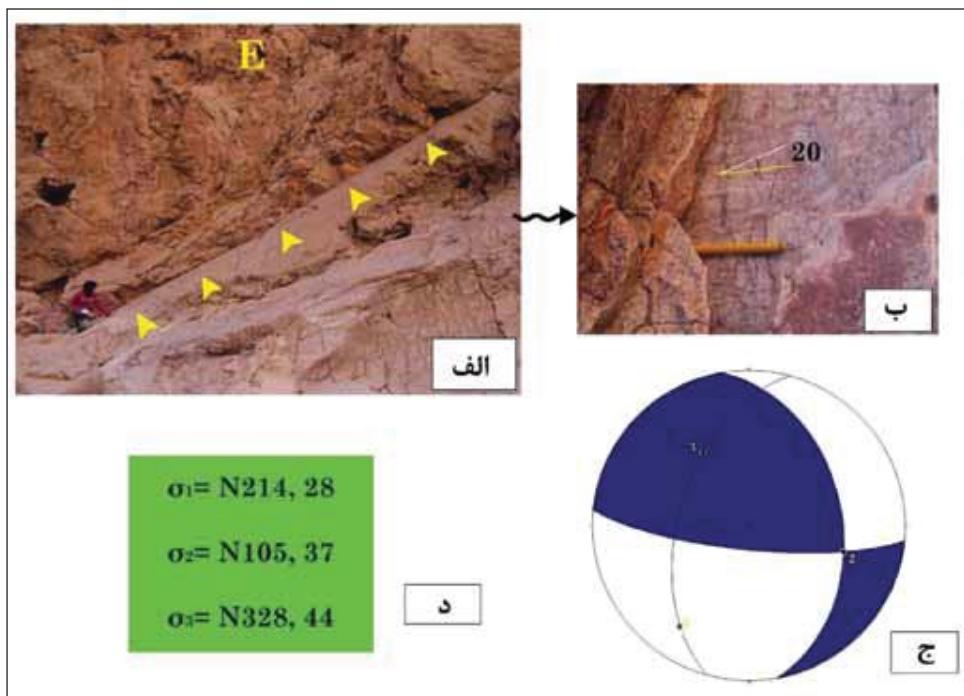
قرار گرفته و خشن‌لغزهای روی صفحه‌ی گسل مقدار

شکل ۵. الف) رخنمون گسل F_4 (دید: به سمت جنوب خاور، ب) نمایی از خش لغزهای روی صفحه گسل، ج و د) استریوگرام و موقعیت محورهای تنش مربوط به صفحه گسل

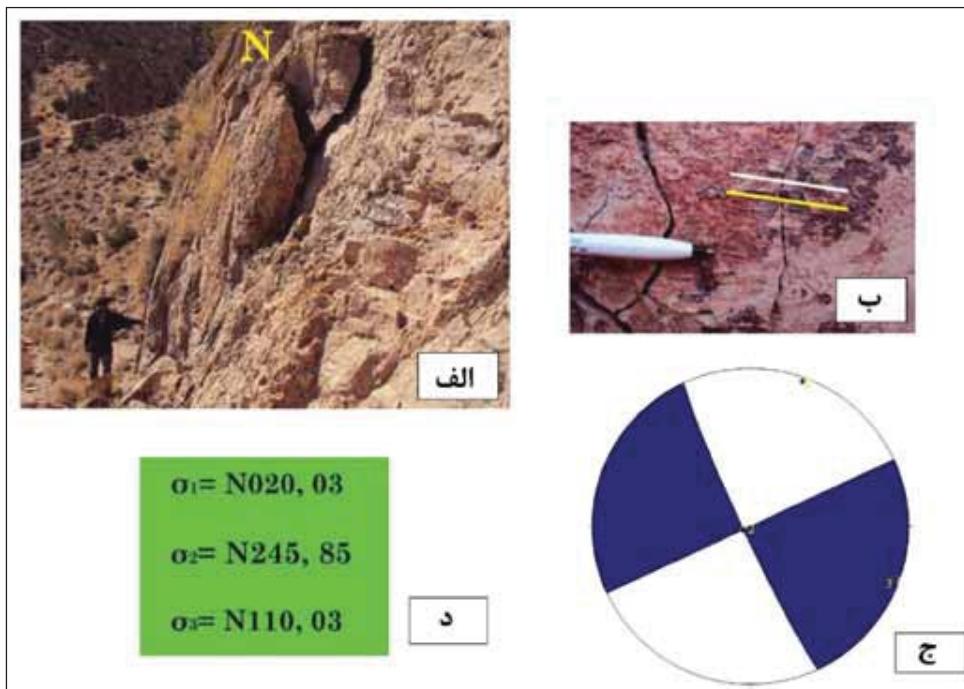

شکل ۶. الف) رخنمون گسل F_5 ، ب) خش لغزهای روی صفحه گسل از نمای نزدیک ج و د) استریوگرام و محورهای تنش گسل مربوطه

شکل ۷. (الف) رخنمون گسل F_6 ، (ب) خش لغزه‌ای روی صفحه گسل از نمای نزدیک (ج و د) استریوگرام و محورهای تنش گسل مربوطه

سازوکار این گسل مطابق استریوگرام، امتداد لغز راستگرد گسل F_7 موقعیت هندسی صفحه گسل در نقطه‌ی $N 19^{\circ} 19' 19''$ و $57^{\circ} 27' 15'' E$ است و خش لغزه‌ای و $335N/85 SW, 33^{\circ} 15' E$ در شکل مشخص است، اختلاف ارتفاع فرادریواره و فرودیواره در این گسل زیاد می‌باشد (شکل ۸).

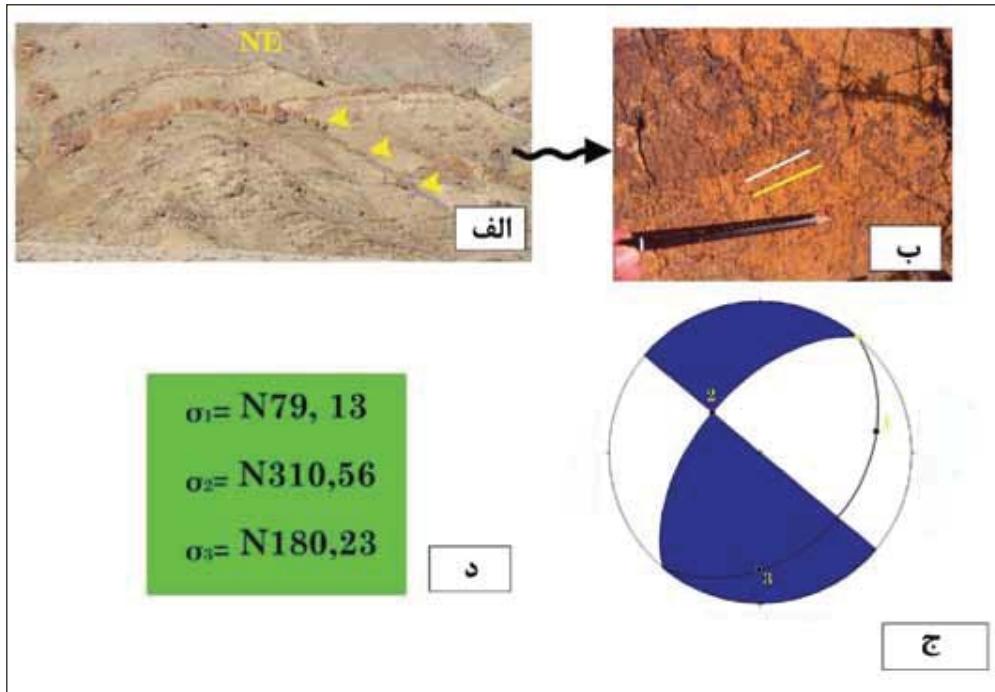

شکل ۸. (الف) رخنمون گسل F_7 ، (ب) نمایی از خش لغزه‌ای روی صفحه گسل (ج و د) استریوگرام و محورهای تنش گسل مربوطه

و خش لغزه‌ای روی صفحه گسل، ریک صفر درجه را نشان

گسل_۸

موقعیت هندسی صفحه گسل در نقطه‌ی می‌دهند. سازوکار این گسل مطابق استریووگرام رسم شده، امتداد لغز راستگرد تشخیص داده شده است (شکل ۹).

شکل ۹. الف) رخنمون گسل_۸, F، ب) خش لغزه‌ای روی صفحه گسل از نمای نزدیک ج و د) استریووگرام و محورهای تنش گسل مربوطه

اطلاعات مربوط به زمین‌لرزه‌های تاریخی و دستگاهی است، اولین و اصلی‌ترین گام در بررسی‌های لرزه‌ای می‌باشد.

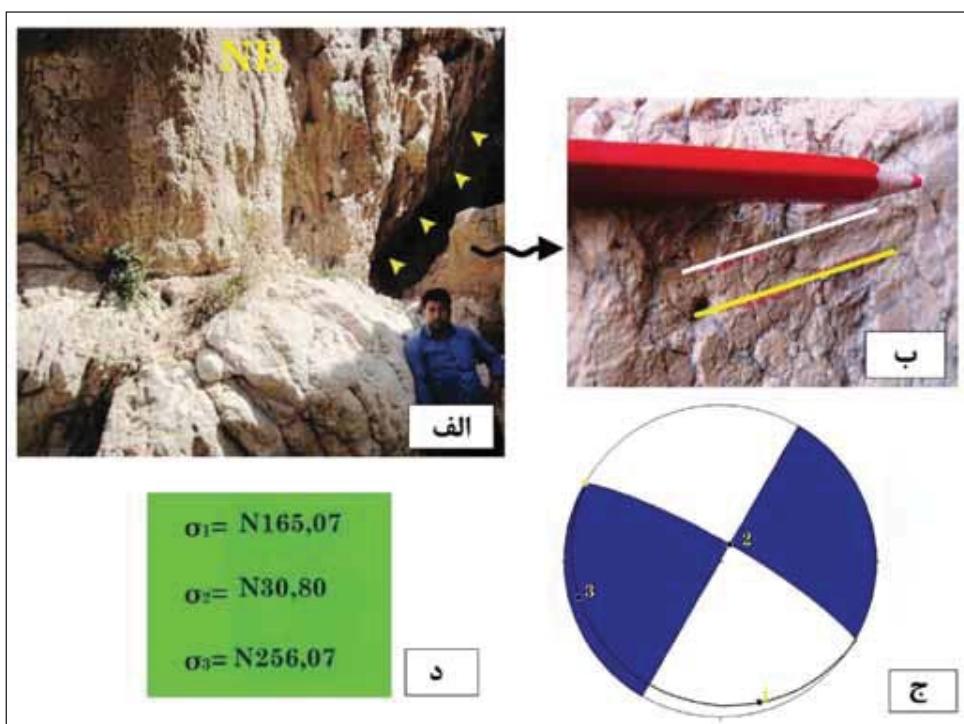
گسل سرند_۹: F

این گسل در نقطه‌ی N ۵۷° ۱۸' ۲۵" E و ۳۳° ۲۹' ۱۸" N قرار گرفته و خش لغزه‌ای با ریک صفر درجه دارد. این گسل در نزدیکی روستای سرند واقع شده و سازند در برگیرنده‌ی آن آهک‌ریفی اسفندیار می‌باشد. افزار گسلهای حاصل از آن بیش از ۲۲ متر ارتفاع دارد. خش لغزه‌ای روی صفحه گسل بیانگر حرکتی راستگرد برای گسل است. استریووگرام گسل مربوطه همان‌طورکه در شکل نشان داده شده، گسل را امتداد لغز راستگرد معرفی می‌کند. چشممهی سرند که یکی از چشممههای اصلی در محدوده‌ی روستا است، در پای همین گسل ظهرور پیدا کرده است (شکل ۱۰).

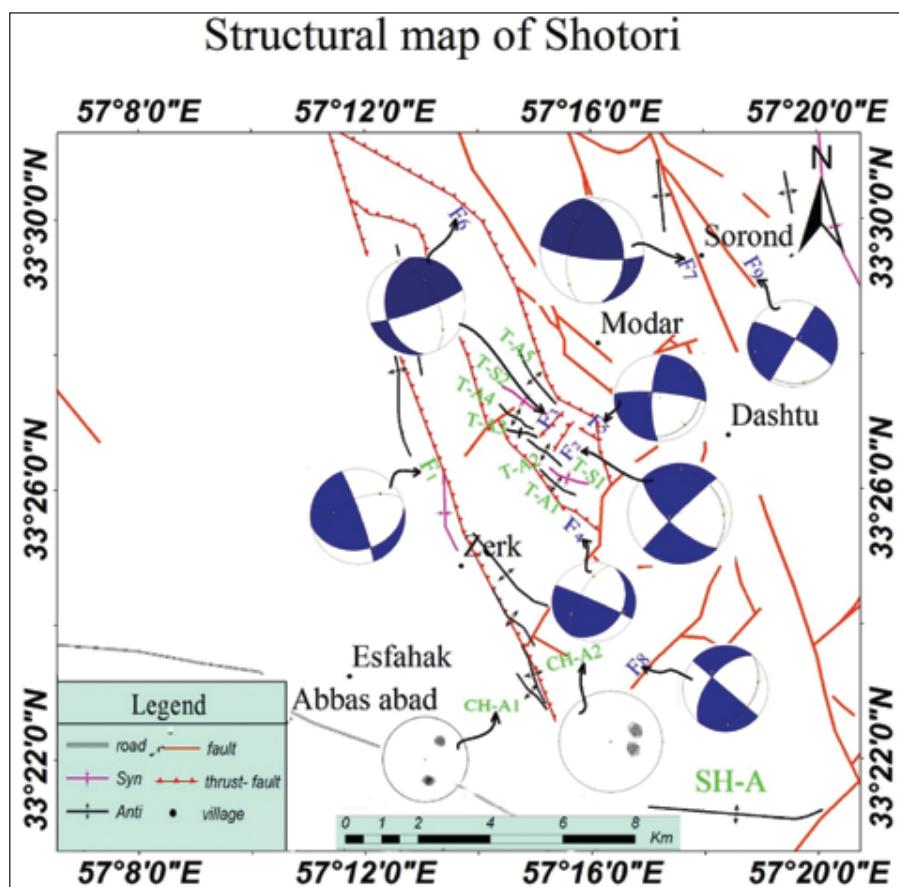
زمین‌لرزه‌های تاریخی
جهت تعیین خطر لرزه‌خیزی یک منطقه، بررسی زمین‌لرزه‌های تاریخی از اهمیت بالایی برخوردار است. بررسی تاریخچه زمین‌لرزه‌های رخ داده (bastani و تاریخی) در یک منطقه، یکی از داده‌های اساسی جهت ارزیابی خطر زمین‌لرزه و آشنایی با پیشینه لرزه‌خیزی و سیمای لرزه زمین‌ساختی هر منطقه است. بدیهی است که برای دستیابی به ویژگی‌های لرزه زمین‌ساختی باید تاریخچه زمین‌لرزه‌ها در فاصله زیادی گردآوری و بررسی شود (بربریان، ۱۳۷۱).

شناخت زمین‌لرزه‌های تاریخی بر مبنای کتاب‌های تاریخی است و به دلیل نبود دستگاه‌های پیشرفته از محل دقیق کانون زمین‌لرزه‌های ثبت شده در این کتب اطلاعات دقیقی وجود ندارد. از جمله زمین‌لرزه‌های تاریخی ثبت

تحلیل خطر زمین‌لرزه در شهر طبس
ارزیابی خطر زمین‌لرزه در هر منطقه به رویدادهای ثبت شده بعنوان داده‌های پایه‌ای در منطقه مورد نظر بستگی دارد. بدیهی است که تهیه کاتالوگ زمین‌لرزه‌ای که شامل

شکل ۱۰. (الف) رخنمون گسل F_8 ، (ب) نمایی از خش لغزهای روی صفحه گسل (ج و د) استربوگرام و محورهای تنش گسل مربوطه

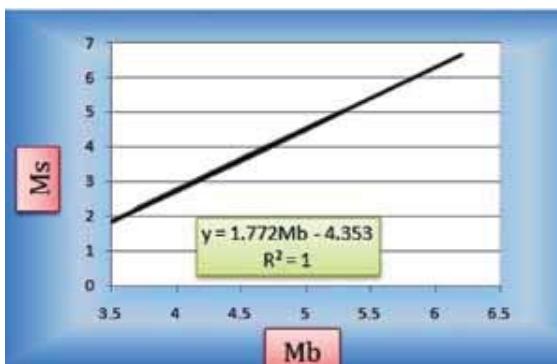

شکل ۱۱. موقعیت گسل‌های برداشت شده بر روی نقشه‌ی ساختاری (اقتباس از نقشه زمین‌شناسی بشرویه بر که ۱:۱۰۰۰۰۰)

که در برخی موارد بزرگای گزارش شده برای زمین لرزه‌ها فاقد یکی از دو بزرگای Mb یا Ms می‌باشند. به همین دلیل برای محدوده مورد مطالعه رابطه Mb - Ms برای زمین لرزه‌های رخ داده در این گستره، با استفاده از برازش خطی در رابطه زیر محاسبه شده است:

$$Ms = 1.772Mb - 4.353$$

با استفاده از این رابطه مقادیر Mb و Ms برای کلیه داده‌ها تکمیل شده و مبنای حد تساوی دو مقیاس بزرگا برای محدوده مورد مطالعه و هم‌ارزی آن دو در این حد با Mw و بر مبنای حدود بیشترین اعتبار مقیاس‌های مختلف، بزرگا (در ستون Magnitude) جهت استفاده در مراحل بعد انتخاب شده است (شکل ۱۳).

شکل ۱۳. برازش خطی رابطه Mb - Ms برای داده‌های محدوده ۱۵۰ کیلومتری به مرکزیت شهر طبس

رابطه بین بزرگی زمین لرزه‌ها و فراوانی تجمعی

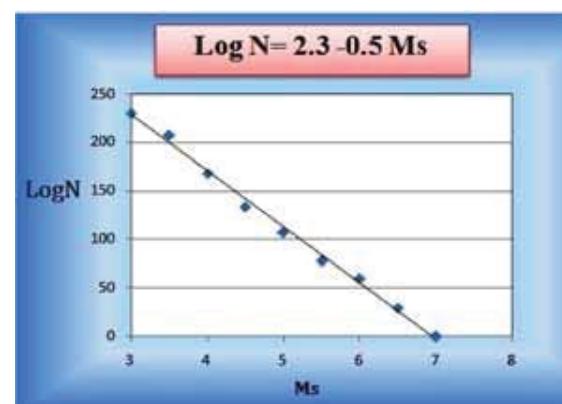
اگر چشممهای خاص لرزه‌زا در مناطق بزرگ مورد مطالعه لرزه‌خیزی قرار گیرد، رابطه تجمعی بزرگا- فراوانی غیرخطی خواهد بود (Schwartz and Coppersmith, 1984; Wesnouske, 1986) یا (Gutenberg and Richard, 1954) منفی را بین فراوانی و بزرگی زمین لرزه‌ها در نظر گرفتند، بنابراین از هیستوگرامی که براساس فراوانی به بزرگی (Ms) زمین لرزه‌های گستره مورد مطالعه به دست آمده، مشخص می‌شود که تعداد زمین لرزه‌ها با بزرگی آنها رابطه معکوس دارد و هرچه بزرگی زمین لرزه کمتر باشد، فراوانی آن در منطقه بیشتر است (شکل ۱۴).

شده در محدوده مطالعاتی، می‌توان به زمین لرزه ۱۹۶۸ م (سپتامبر)، فردوس و زمین لرزه ۱۹۷۸ م (۱۶ سپتامبر)، طبس اشاره کرد (Ambraseys and Melville, 1982).

زمین لرزه‌های دستگاهی

زمین لرزه‌های دستگاهی ثبت شده در شعاع ۱۵۰ کیلومتری به مرکزیت شهر طبس در بازه زمانی ۱۹۰۰-۲۰۱۴ م و با بزرگی‌های بیش از $Ms = 3$ در مقیاس محلی از بانک داده‌ای زمین لرزه‌های مرکز لرزه‌نگاری کشوری و پژوهشگاه بین‌المللی لرزه‌شناسی و مهندسی زلزله جمع‌آوری شد. بررسی‌ها نشان داد که اغلب زمین لرزه‌ها در امتداد گسل‌های فعال منطقه رخ داده است. لذا بررسی و مطالعه گسل‌های فعال، به شناسایی محل احتمال وقوع زلزله در آینده کمک می‌کند. به‌منظور محاسبه فرمول لرزه‌خیزی در این گستره، زمین لرزه‌های دستگاهی با بزرگی بالای سه ریشتر در روش گوتنبرگ- ریشتر مورد بررسی قرار گرفته‌اند. با رسم منحنی نیمه لگاریتمی، فرمول لرزه‌خیزی منطقه حاصل می‌شود (شکل ۱۲).

$$\text{Log } N = 2.3 - 0.5M \quad \text{رابطه}$$

شکل ۱۲. محاسبه فرمول لرزه‌خیزی به روش گوتنبرگ- ریشتر بر حسب امواج سطحی

بررسی پارامترهای لرزه خیزی

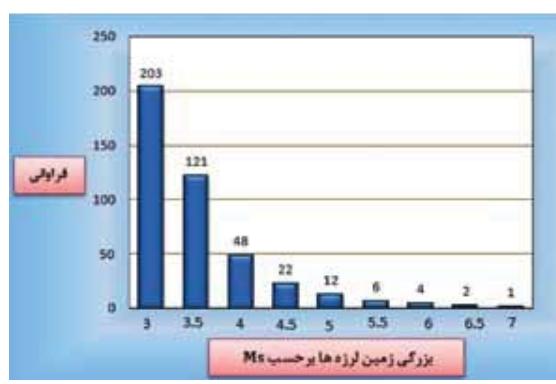
پارامترهای لرزه‌خیزی شامل بیشینه بزرگی زمین لرزه در منطقه، آهنگ فعالیت سالیانه و فراوانی بزرگی رخدادها است، که الگوی رخدادهای لرزه‌ای یک پهنه را نشان می‌دهند (Kijko, 1992).

رابطه بین Ms و Mb

بررسی داده‌های زمین لرزه‌های سده‌ی اخیر نشان می‌دهد

جدول ۱. برآورد دوره بازگشت زمین لرزه‌های گستره مورد مطالعه

Ms	N	T(سال)
۳	۶/۳۰	۰/۱۵۸
۴	۱/۹۹	۰/۵۰۱
۵	۰/۵۶	۱/۵۸
۵/۵	۰/۳۱	۲/۸۱
۶	۰/۱۷	۵/۰۱
۶/۵	۰/۱۰	۸/۹۱
۷	۰/۰۶۳	۱۵/۸۴
۷/۵	۰/۰۳۵	۲۸/۱۸

شکل ۱۴. بزرگی زمین لرزه‌ها (Ms) در برابر فراوانی آنها در گستره مورد مطالعه

DBE و MCE

میزان شتاب حرکت افقی زمین معمولاً در دو مرز با احتمال خطر ۱۰ و ۶۴ درصد انتخاب می‌شوند، که مرز نخست (۱۰) درصد احتمال رویداد در ۵۰ سال آینده با فرض دوره بازگشت ۵۰ ساله را بیشینه زمین لرزه ممکنه یا پذیرفتندی (MCE) و مرز دوم (۶۴) درصد احتمال رویداد در ۵۰ سال آینده، برابر با فرض دوره بازگشت ۵۰ ساله که معمولاً برای منظورهای طراحی عمومی توصیه می‌شود) را زمین لرزه پایه طرح^۱ می‌نامند.

بیشینه زمین لرزه پذیرفتندی^۲، زمین لرزه‌ای است که باعث ایجاد شدیدترین جنبش زمین در ساختگاه می‌شود. در اثر رخداد این زمین لرزه ممکن است، سازه به طوری جدی آسیب ببیند ولی نباید فروریخته و جان انسان‌ها رابه خطر اندازد. در واقع نشان دهنده این است که سازه، در برابر ماکزیمم زلزله که رخ می‌دهد، ۱۰ درصد احتمال ویرانی دارد. زمین لرزه پایه طرح (DBE)، زمین لرزه‌ای است که در زمان عمر مفید سازه، احتمال رویداد آن قابل انتظار است. این زمین لرزه بیشترین نیروها را بر سازه وارد می‌نماید و باید سازه به گونه‌ای طراحی شود که نیروهای ناشی از رویداد این زمین لرزه‌ها را تحمل کرده، پایداری خود را نگه داشته و آسیبی نبیند. در واقع نشان دهنده این است که سازه، در برابر ماکزیمم زلزله‌ای که رخ دهد، ۶۴ درصد احتمال ویرانی دارد.

تعیین دوره بازگشت زمین لرزه‌ها

یکی از پارامترهای مهم لرزه‌خیزی که در تحلیل لرزه‌خیزی محاسبه می‌گردد دوره بازگشت زمین لرزه‌ها در گستره مورد مطالعه می‌باشد و در واقع یک نوع پیش‌بینی درازمدت زلزله است. فراوانی وقوع زمین لرزه‌ها با تغییر یک درجه بزرگی، هشت تا ده برابر تغییر می‌نماید (Gutenberg and Richard, 1954) زلزله‌های کوچک نسبت به زمین لرزه‌های بزرگتر، کمتر است و برای تخمین دوره بازگشت زلزله‌های کوچک، لازم به داشتن فهرست طولانی از زلزله‌ها نیست. میانگین دوره بازگشت برای زلزله‌های کوچک برابر با طول زمان فهرست شده تقسیم بر تعداد زلزله‌های به وقوع پیوسته است و برای زلزله‌های بزرگ، طول زمان فهرست شده کافی نیست و احتمال وقوع زلزله با دوره بازگشت (T) در یک سال برابر با $1/N$ است.

میانگین دوره بازگشت (T)، یعنی زمان مورد انتظار برای وقوع یک زمین لرزه با بزرگی بزرگتر یا مساوی با M از رابطه مقابل محاسبه می‌شود:

$$T = 1/N$$

بدین ترتیب می‌توان برای منطقه مورد مطالعه دوره بازگشت زمین لرزه‌های با بزرگی‌های مختلف را بدست آورد (جدول ۱).

1. Design basin Earthquake (DBE)

2. Maximum Credible Earthquake (MCE)

شرح ذیل می‌باشد:

$$0.64 = 1 - \exp^{-T \cdot 10^{(2.3-0.5M)}}$$

فرمول ریسک پذیری برای MCE به شکل زیر است:

$$0.1 = 1 - \exp^{-T \cdot 10^{(2.3-0.5M)}}$$

در گستره مورد مطالعه MCE و DBE را برای سازه‌های با عمر مفید ۵ تا ۱۰۰ سال محاسبه شد که نتایج آن در جدول (۲) آمده است.

برای محاسبه پارامترهای MCE و DBE از فرمول ریسک خط‌پذیری استفاده می‌شود. رابطه زیر، نسبت به این که محاسبه کدامیک از پارامترها مدنظر باشد تغییر پیدا می‌کند.

$$Rp = 1 - \exp^{-T \cdot 10^{(a-bM)}}$$

در این رابطه $a - bM$ - پارامتر لرزه‌خیزی گستره مورد مطالعه می‌باشد که با استفاده از رابطه گوتنبرگ- ریشر مشخص شده است. فرمول ریسک پذیری برای DBE به

جدول ۲. برآورد MCE و DBE برای عمر مفید ۵ تا ۱۰۰ ساله

عمر مفید سازه (سال)	MCE	DBE	عمر مفید سازه (سال)	MCE	DBE
۵	۵/۶۵۲۶	۳/۶۷۹	۵۵	۷/۷۳۵	۵/۷۶۲
۱۰	۶/۲۵۴	۴/۲۸۱	۶۰	۷/۸۱۰	۵/۸۳۷
۱۵	۶/۶۰۶	۴/۶۲۳	۶۵	۷/۸۸۰	۵/۹۰۷
۲۰	۶/۸۵۶	۴/۸۸۳	۷۰	۷/۹۴۴	۵/۹۷۱
۲۵	۷/۰۵۰	۵/۰۷۷	۷۵	۸/۰۰۴	۶/۰۳۱
۳۰	۷/۲۰۸	۵/۲۳۵	۸۰	۸/۰۶۰	۶/۰۸۵
۳۵	۷/۳۴۲	۵/۳۶۹	۸۵	۸/۱۱۳	۶/۱۴۰
۴۰	۷/۴۵۸	۵/۴۸۵	۹۰	۸/۱۶۳	۶/۱۸۹
۴۵	۷/۵۶۱	۵/۵۸۷	۹۵	۸/۲۱۰	۶/۲۳۶
۵۰	۷/۶۵۲	۵/۶۷۹	۱۰۰	۸/۲۵۴	۶/۲۸۱

LR درازای گسل فعال بر حسب کیلومتر و M بزرگی زمین‌لرزه

Housner, (1969) و Press, (1967)، به ترتیب فرمول‌های تجربی زیر را در ارتباط با گسیختگی و بزرگی زلزله ارائه دادند.

$$M = 1/60 \log L + 5/72$$

$$M = 1/5 \log LR + 5/34$$

رابطه تجربی (Selmmmons, 1982)

$$M = 1/11 \log LR + 5/15$$

در دستور تجربی Mohajer-Ashjai and Nowroozi (۱۹۸۵)، ۵۰ درصد درازای گسله در نظر گرفته می‌شود:

$$Ms = \log L/2 + 5/4$$

که در آن L درازای گسل به کیلومتر است.
در این مبحث از فرمول‌های تجربی بالا جهت برآورد توان لرزه‌زاوی گسل‌ها استفاده شده و در نهایت برای هر گسل نتایج میانگین‌گیری شد (جدول ۳).

تخمین بیشینه زمین‌لرزه در ارتباط با چشممه‌های لرزه‌ای از آنجا که توان لرزه‌زاوی گسل‌ها با طول بخش شکسته شده و جابجا شده آن در ارتباط است. رابطه مستقیمی میان توان لرزه‌زاوی و درازای بخش مستقیم گسل‌های کواترنر وجود دارد. پس از بررسی دقیق لرزه زمین ساختی هر گسل فعال، باید حداقل شتاب افقی زمین محاسبه گردد، تا بتوان با توجه به فاصله میان ساختگاه و گسل فعال موجود، حداقل شتاب افقی زمین به وجود آمده از جنبش گسل به ساختگاه، پیش‌بینی شد. ارزیابی و تخمین میزان درازای گسل‌ش در زمین‌لرزه‌های آینده، باید برپایه ویژگی‌های لرزه زمین ساختی و ریخت زمین‌ساختی هر گسل صورت پذیرد. در این میان می‌توان درصدی از بخش مستقیم گسل را انتخاب کرد.

روابط تجربی بین توان لرزه‌زاوی و طول گسل
اولین بار (Tocher 1985)، فرمول زیر را بر پایه زمین‌لرزه‌های کالیفرنیا-نوادا، برای محاسبه توان لرزه‌زاوی گسل‌ها معرفی کرد:

$$\text{LogLR} = 1/02 \text{Ms} - 5/77$$

جدول ۳. برآورد توان لرزه‌زایی گسل‌های معروف با استفاده از فرمول‌های تجربی مختلف در شهر طبس. در این جدول N و M (Mohajer-Ashjai and Nowroozi, 1985); P (Press, 1967); H (Housner, 1969,); S (Selmmmons, 1982) و Av میانگین روابط فوق

نام گسل	طول گسل (کیلومتر)	توان لرزه‌زایی گسل‌ها (Ms)				
		M and N	P	H	S	Av
کال درونه	۳۸/۲۷	۶/۶۸	۷/۳۹	۷/۳۹	۶/۹۰	۷/۰۹
گل خار	۵۸/۳۰	۶/۸۶	۷/۵۹	۷/۹۸	۷/۱۰	۷/۳۸
لادر	۷۵/۴۲	۶/۹۷	۷/۷۱	۸/۱۵	۷/۲۳	۷/۵۱
نار	۴۱/۵۷	۶/۷۱	۷/۴۳	۷/۷۸	۶/۹۴	۷/۲۱
کلشانه	۵۷/۵۴	۶/۸۵	۷/۵۸	۷/۹۸	۷/۱۰	۷/۳۸
کلمرد	۱۷۱/۹۳	۷/۳۳	۸/۰۸	۸/۶۹	۷/۶۳	۷/۹۳
نائین	۵۳/۲۶	۶/۸۲	۷/۵۵	۷/۹۲	۷/۰۶	۷/۳۴
تراست شتری	۶۰/۱۰	۶/۸۷	۷/۶۰	۸	۷/۱۲	۷/۴۰
ناییند	۸۱/۴۳	۷/۰۱	۷/۷۴	۸/۲۰	۷/۲۱	۷/۵۵
سرند	۱۱/۲۶	۶/۱۵	۶/۸۳	۶/۹۱	۶/۳۱	۶/۵۵
اسفندیار	۲۷/۶۱	۶/۵۴	۷/۲۴	۷/۵۰	۶/۷۴	۷

انتخاب روابط کاهمدگی مناسب برای پارامترهای جنبشی زمین

I_0 = شدت زمین‌لرزه در محل کانون زمین‌لرزه در مقیاس

مرکالی

R = فاصله کانونی بر حسب کیلومتر
مقادیر شدت نسبی در کانون (I_0) و کاهش شدت زمین‌لرزه (IR)، برای گسل‌های فعل گستره مورد مطالعه به صورت جدول (۴) می‌باشد.

برآورد بیشینه سرعت و جابجایی، افقی و قائم در کانون

برآورد سرعت افقی و قائم بر حسب سانتی‌متر بر ثانیه در کانون بر طبق فرمول (Trifunac and Brady 1975) استفاده می‌شود.

$$\text{Log } V_h = 0/63 + 0/25 I_0$$

$$\text{Log } V_v = -1/1 + 0/28 I_0$$

حداکثر جابجا شدگی افقی و قائم بر حسب سانتی‌متر در کانون نیز بر اساس فرمول‌های Trifunac and Brady (1975) قابل محاسبه است.

$$\text{Log } D_h = -0/53 + 0/19 I_0$$

$$\text{Log } D_v = -1/13 + 0/24 I_0$$

این محاسبات در جدول ۵ ارائه شده است.

رابطه‌ی میان بزرگی و شدت زمین‌لرزه‌ها

برای بدست آوردن رابطه‌ی میان بزرگی زلزله و حداکثر شدت زمین‌لرزه در کانون مه لرزه‌ای از روابط تجربی زیر می‌توان استفاده کرد.

۱. دستور تجربی (Amberaseys and Melville, 1982) که در آن I_0 شدت نسبی زلزله در کانون زلزله بر حسب مقیاس مرکالی است.

$$I_0 = 1/3Ms + 0/09$$

۲. دستور تجربی Mohajer-Ashjai and Nowroozi (1985) برای زلزله‌های با عمق کانونی کوچکتر از ۶۰ کیلومتر

$$I_0 = 1/7Ms - 2/8$$

کاهش شدت زمین‌لرزه

در این پژوهش، برای برآورد حداکثر شدت زمین‌لرزه در هر فاصله‌ای از کانون زلزله از دستور تجربی ذیل استفاده شد.

Chandera (1984)

$$IR = I_0 + 6/453 - 0/00012IR - 4/69\log(R + 20)$$

IR = شدت زمین‌لرزه در محل سازه در مقیاس مرکالی

جدول ۴. برآورد شدت نسیی در کانون (I_0)، و شدت زمین لرزه (IR)، برای گسل‌های معروف گستره مورد مطالعه. A and M (Amberaseys and Melville, 1982); MA and N (Mohajer-Ashjai and Nowroozi, 1985); CH(Chandera, 1976)

نام گسل	توان لرزه‌زایی گسل‌ها		I_0 کانون	شدت در کانون	IR
	Ms	A and M			
کال درونه	۷/۰۹	۹/۳۱	۹/۲۶	۹/۲۸	۷/۰۶
گل خار	۷/۳۸	۹/۶۹	۹/۷۶	۹/۲۷	۷/۵۰
لادر	۷/۵۱	۹/۸۶	۹/۹۸	۹/۹۲	۷/۷۰
نار	۷/۲۱	۹/۴۷	۹/۴۶	۹/۴۷	۷/۲۴
کلشنانه	۷/۳۸	۹/۶۸	۹/۷۴	۹/۷۱	۷/۴۹
کلمرد	۷/۹۳	۱۰/۴۰	۱۰/۶۹	۱۰/۵۵	۸/۳۲
نائین	۷/۳۴	۹/۶۳	۹/۶۸	۹/۶۵	۷/۴۳
تراست شتری	۷/۴۰	۹/۱۷	۹/۷۸	۹/۷۵	۷/۵۲
نایبند	۷/۵۵	۹/۹۱	۱۰/۰۴	۹/۹۸	۷/۷۶
سرند	۶/۵۵	۸/۶۱	۸/۳۴	۸/۴۷	۶/۲۵
اسفندیار	۷	۹/۲۰	۹/۱۱	۹/۱۵	۶/۹۳

جدول ۵. محاسبه مقادیر سرعت و جابجایی افقی و قائم برای گسل‌های فعال منطقه

نام گسل	توان لرزه‌زایی گسل	حداکثر سرعت قائم و افقی (cm/s)		حداکثر جابجایی قائم و افقی (cm)	
		Vh	Vv	Dh	Dv
کال درونه	۷/۰۹	۴۹/۲۴	۳۱/۶۹	۱۷/۱۷	۲۹/۵۸
گل خار	۷/۳۸	۶۳/۳۸	۴۲/۰۵	۲۰/۸۱	۳۹/۲۵
لادر	۷/۵۱	۷۰/۹۵	۴۷/۷۱	۲۲/۶۷	۴۴/۵۳
نار	۷/۲۱	۵۴/۶۶	۳۵/۶۲	۱۸/۵۹	۳۳/۲۵
کلشنانه	۷/۳۸	۶۳/۰۲	۴۱/۷۹	۲۰/۷۲	۳۹
کلمرد	۷/۹۳	۱۰/۱۷۷	۷۱/۴۷	۲۹/۸۲	۶۶/۷۰
نائین	۷/۳۴	۶۰/۹۳	۴۰/۲۳	۲۰/۱۹	۳۷/۵۵
تراست شتری	۷/۴۰	۶۴/۲۳	۴۲/۶۹	۲۱/۰۲	۳۹/۸۴
نایبند	۷/۵۵	۷۳/۳۹	۴۹/۵۶	۲۳/۲۶	۴۶/۲۵
سرند	۶/۵۵	۳۰/۸۶	۱۸/۷۸	۱۲/۰۴	۱۷/۵۳
اسفندیار	۷	۴۵/۷۰	۲۹/۱۵	۱۶/۲۳	۲۷/۲۰

برآورد بیشینه شتاب افقی و قائم در کانون مورد مطالعه

در طراحی سازه در برابر زمین لرزه، ارزیابی میزان حداکثر شتاب زلزله در طول عمر سازه از اهمیت بالایی برخوردار است. در روش تحلیلی، داده‌های دقیق زمین ساختی و لرزه زمین شناختی ناحیه‌ای و محلی، مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته و بدین ترتیب بیشترین اثرهای ناشی از زمین لرزه‌های پیشین بر گستره طرح و پتانسیل هر یک از عوامل لرزه زمین ساختی و اثرهای آن بر گستره طرح در نظر

برآورد بیشینه شتاب افقی و قائم در کانون

شتاب افقی در محل کانون، از فرمول‌های تجربی زیر بدست می‌آید (نقل از پورکرمانی و آرین، ۱۳۷۶)، که برای منطقه مورد مطالعه بصورت جدول (۶) برآورد شده است:

Trifunac and Brady, (1975)

$$\text{Log } a = 0/3 I_0 - 0/014$$

$$\text{Log } a = 0/3 I_0 - 0/18$$

McGuire, (1978)

$$\text{Log } a = 0/25 I_0 - 0/25$$

1. Peak ground acceleration

جدول ۷. محاسبه بیشینه شتاب افقی و قائم در کانون

نام گسل	Av Ah (m/s ²)	(m/s ²)
کال درونه	۰/۰۴	۰/۰۵
گل خار	۰/۰۵	۰/۰۷
لادر	۰/۰۶	۰/۰۸
نار	۰/۰۴	۰/۰۶
کلشانه	۰/۰۵	۰/۰۷
کلمرد	۰/۰۹	۰/۱
نائین	۰/۰۵	۰/۰۷
تراست شتری	۰/۰۵	۰/۰۷
نایبند	۰/۰۶	۰/۰۸
سرند	۰/۰۲	۰/۰۳
اسفندیار	۰/۳	۰/۰۵

پتانسیل حرکتی

پتانسیل حرکتی گسل يا FMP، پارامتری برای به کمیت کشیدن خطر زمین لرزه برای گسل‌های کواترنری و فعال است. این پارامتر که توسط Lee et al. (1997) مطرح شده، برای ارزیابی حرکت گسل‌های اصلی در هنگ کنگ به کار گرفته شده است. نتایج این روش با رکوردهای لرزه‌ای تاریخی و فعالیت ریز لرزه‌ای کنونی آن منطقه سازگار می‌باشد. لذا می‌توان با در نظر گرفتن ملاحظاتی، برای گسل‌های ایران زمین به کار گرفته شود (Arian and Qorashi, 2006).

پتانسیل حرکتی گسل يا FMP که براساس ویژگی‌های هندسی گسل و میدان تنش تکتونیکی ناحیه‌ای محاسبه می‌شود، یک ابزار مفید برای رده‌بندی پتانسیل جنبش گسل‌های کواترنری و فعال است. به بیان بهتر، برآورد این پارامتر برای تمام گسل‌های فعال یک گستره، امکان درصد بندی جنبش‌های احتمالی را در رژیم تکتونیکی جاری (CRT) فراهم می‌سازد.

از نظر مکانیکی، مهم‌ترین عواملی که در شروع حرکت لغزشی روی یک گسل از پیش موجود مؤثر هستند (با فرض مثبت بودن تنش فشاری) عبارتند از:

۱. تفاضل تنش‌های اصلی حداکثر ($\sigma_1 - \sigma_3$)، که تعیین کننده قطر دایره موهر است.
۲. مجموع تنش اصلی حداکثر و حداقل: $(\sigma_1 + \sigma_3)$ ، که تعیین کننده محل دایره موهر است.

گرفته می‌شود.

از آنجا که ساختمان‌ها عموماً شتاب عمودی ناشی از زمین لرزه را به راحتی تحمل می‌کنند، لذا در انجام بررسی‌های فوق، تنها شتاب افقی حرکت زمین لرزه اهمیت است. از طرف دیگر جنبش‌های شدید زمین لرزه با دوری از گسل‌های فعال کاهش می‌یابد. میزان کاهش اثرهای ویرانگر زمین لرزه نسبت به مسافت، به طور تدریجی و کم بوده و رابطه‌های آزمایشی گوناگونی در سراسر کشورهای لرزه خیز جهان در این زمینه پیشنهاد شده است. در این پژوهش، از رابطه‌ی آزمایشی کاهش بیشینه شتاب گرانش زمین در پیوند با بزرگی زمین لرزه استفاده شده است. بدین منظور دستور آزمایشی به شرح ذیل پیشنهاد می‌گردد: Dames and Moore, (1983) برای فلات ایران دستور آزمایش زیر را بدست آورده اند:

$$Y = 1.08 \exp(0.68M)/(R+25) \cdot 1.32$$

با استفاده از دستور فوق الذکر شتاب افقی وارد بر شهر طبس محاسبه شده و نتایج حاصله در جدول (۷) آمده است. مطابق این محاسبات بیشترین شتاب افقی وارد بر این شهر $g/7.0$ شتاب ثقل زمین و ناشی از فعالیت راندگی شتری با توان لرزه‌زایی $7/4$ ریشتر می‌باشد.

جدول ۶. برآورد بیشینه شتاب افقی وارد بر شهر طبس. در این جدول Av: D and M (Dames and Moore)

بیشینه شتاب گرانشی زمین (peak ground acceleration)		
نام گسل	Mmax	D and M
کال درونه	۷/۰۹	۰/۳۶
گل خار	۷/۳۸	۰/۳۰
لادر	۷/۵۱	۰/۴۲
نار	۷/۲۱	۰/۵۹
کلشانه	۷/۳۸	۰/۶۰
کلمرد	۷/۹۳	۰/۶۳
نائین	۷/۳۴	۰/۳۹
تراست شتری	۷/۴۰	۰/۷۰
نایبند	۷/۵۵	۰/۶۹
سرند	۶/۵۵	۰/۵۰
اسفندیار	۷	۰/۵۰

این روش پنهانبندی، این است که به فعالیت مرزگسل استوار است. اگر یک ناحیه به مرکز گسل‌های فعال نزدیک باشد به عنوان منطقه خطر بالا در نظر گرفته می‌شود. در حالی که اگر همان گسل در بخش‌های دیگر خود فعالیت کند مناطق نزدیک به کانون زمین‌لرزه خسارت بیشتری خواهد دید و منطقه نزدیک به مرکز گسل که در این روش پنهانبندی ممکن است در منطقه خطر خیلی بالا باشد، خسارت کمتری ببیند و در نتیجه این روش برآورد خطر زمین‌لرزه‌یک روش نسبی است.

در مدل کریجینگ ساده روند خم‌های هم شتاب، بهطور کلی از راستای گسل‌های بزرگ و فعال و با درازای زیاد در گستره مورد پژوهش پیروی می‌کند. مقادیر بیشینه شتاب در هر نقطه از گستره تحت تأثیر گسل‌های اطراف و فاصله نقطه تا گسل‌ها می‌باشد. شکل ۱۵ نقشه خطر لرزه‌ای شهرستان طبس در شعاع ۱۵۰ کیلومتری از این شهر را نشان می‌دهد. در این نقشه بیشینه شتاب تقلیل افقی با استفاده از روابط تجربی در هر سلول محاسبه شده و نقشه خطر لرزه‌ای نسبت به کل شبکه بدست آمده است. همان‌طور که در این نقشه مشاهده می‌شود، می‌توان سه منطقه با شتاب افقی بالا شناسایی کرد که اولین منطقه، محل برخورد گسل‌های نایبیند، شتری و اسفندیار، دومی در محل برخورد گسل‌های کلمرد و کلشانه و دیگری در محل برخورد گسل‌های لادر، گل خار، نار و کال درونه می‌باشد.

نتیجه‌گیری

بیشترین شتاب افقی وارد بر شهر طبس $g/0.7$ شتاب تقلیل زمین، از راندگی شتری با توان لرزه‌زایی $7/4$ ریشرتر است و این در حالیست که گسل در فاصله‌ی 25 کیلومتری طبس فعالیت می‌کند. حداقل شتاب وارده از گسل‌های گل خار با توان لرزه‌زایی $7/3$ ریشرتر و از فاصله 93 کیلومتری از شهر طبس به میزان $g/0.3$ شتاب تقلیل زمین است.

نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که گسل کلمرد به طول 170 کیلومتر به فاصله‌ی 50 کیلومتری از شهر طبس بیشترین تأثیر را بعد از راندگی شتری خواهد داشت. به طوری که بیشترین زمین‌لرزه قابل انتظار $(8/93)$ ریشرتر، بیشینه شدت نسبی در کانون $(8/32)$ ، حداکثر جابجایی

زاویه بین عمود بر صفحه گسلی و تنش اصلی حداکثر (۵) به صورت θ نشان داده می‌شود. یعنی وقتی $90^\circ < \theta < 30^\circ$ ، یک گسل ممکن است بلغزد. هنگامی که $\theta = 60^\circ$ باشد، گسل به راحتی می‌لغزد. اگر $30^\circ \leq \theta \leq 90^\circ$ یا $\theta \geq 90^\circ$ باشد، گسل نمی‌تواند بلغزد. برای به کمیت کشیدن رابطه بین پتانسیل حرکتی گسل (FMP) و زاویه θ ، به صورت یک عامل نرمالیزه شده در ذیل تعریف شده است.

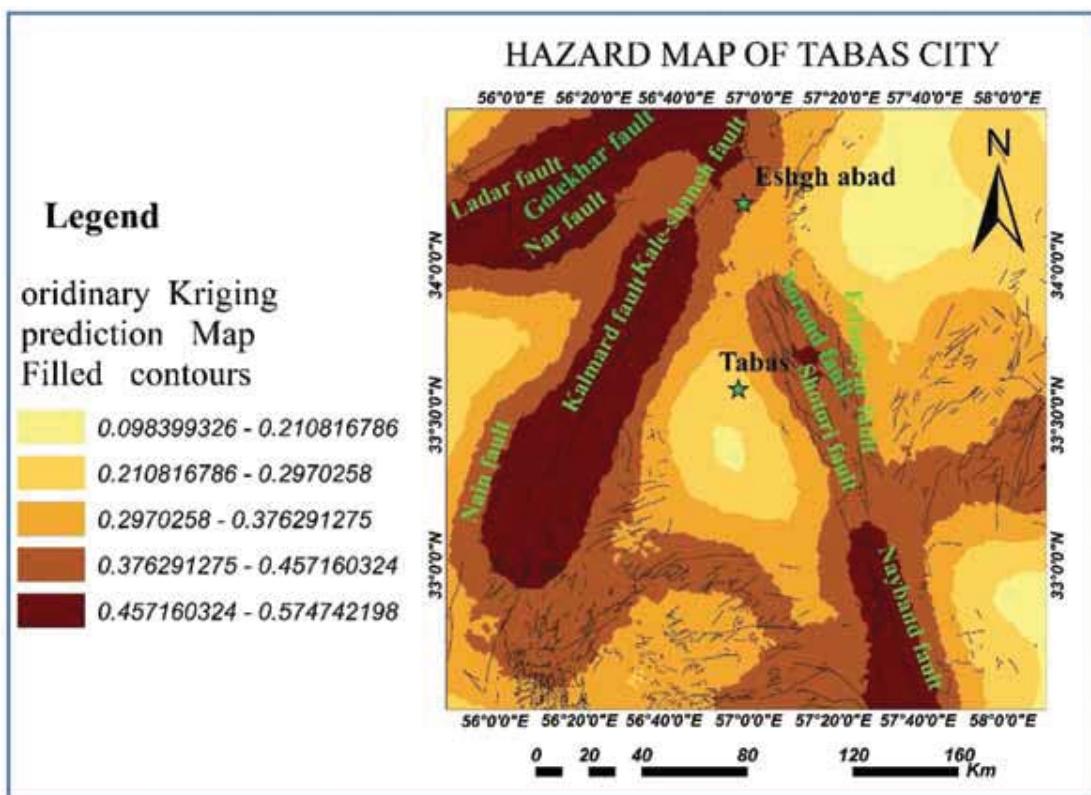
$$FMP = \begin{cases} 0 & , \theta \in [0^\circ, 30^\circ] \\ , \theta \in [30^\circ, 60^\circ] & \frac{\theta - 30}{30} \\ 1 - \frac{\theta - 60}{30} & , \theta \in [60^\circ, 90^\circ] \end{cases}$$

زاویه FMP، θ برای گسل‌های برداشت شده در گستره مورد مطالعه محاسبه شده، و نتایج آن در جدول ۸ آمده است.

جدول ۸. نتایج بدست آمده از محاسبه پتانسیل حرکتی گسل‌های برداشت شده در منطقه

	نام گسل	مشخصات گسل	θ	FMP	نتیجه
F_2	N225,87NW $\sigma_1 = N91,16$	احتمال لغزش وجود دارد.	44	$0/46$	
F_3	N70,82SE $\sigma_1 = N139,29$	احتمال لغزش وجود دارد.	69	$0/7$	
F_5	N95,80NE $\sigma_1 = N139,18$	احتمال لغزش وجود دارد.	46	$0/53$	
F_6	N170,40NE $\sigma_1 = 214, 28$	احتمال لغزش وجود دارد.	46	$0/53$	
F_7	N335,85SW $\sigma_1 = N20,03$	احتمال لغزش وجود دارد.	45	$0/5$	
F_8	N40,56NW $\sigma_1 = N179,13$	احتمال لغزش وجود دارد.	51	$0/7$	
F_9	N300,80NE $\sigma_1 = N165,07$	احتمال لغزش وجود دارد.	45	$0/5$	

تپیه نقشه منحنی خطر لرزه‌ای برای گستره مورد مطالعه به منظور ارائه مناسب‌ترین مدل برای پنهانبندی خطر زمین‌لرزه در گستره مطالعاتی، مدل کریجینگ ساده، مدلی مناسب در تپیه منحنی‌های خطر معرفی شد. از ایرادهای

شکل ۱۵. پهنه‌بندی نسبی خطر لزه‌ای در منطقه طبس (پهنه‌بندی نسبت به کل شبکه انجام شده است)

امید است با کنترل و نظارت صحیح و دقیق از مرحله طراحی تا پایان عملیات ساختمان سازی و رعایت آیین نامه‌های استاندارد در طراحی ساختمان‌ها در برابر زلزله در شهر طبس، از خطرات زمین لرزه احتمالی بر این شهر کاسته شود.

منابع

- بربریان، مانوئل، ۱۳۷۱، پژوهش و بررسی زمین ساخت و بررسی ژرف نوزمین ساخت و خطر زمین لرزه گسلش در شمال تهران، سازمان زمین شناسی کشور.
- پور کرمانی، م.، آرین، م.، ۱۳۷۶. لرزه زمین ساخت. انتشارات شرکت مشاور دز آب.

- Ambraseys, N. N. and Melville, C. P., 1982. "A History of Persian Earthquakes", Cambridge University Press, Cambridge, UK, 2.

- Arian, M. and Qorashi, M., 2006. The movement potential evaluation of the major Quaternary faults in Alborz-Central Iran, border zone,

افقی در کانون (۲۹/۸۲)، حداکثر جابجایی قائم (۶۶/۷۰) در نتیجه‌ی عملکرد این گسل بر شهر طبس وارد می‌شود. مناطق با خطر بالا و خیلی بالا در گستره مورد مطالعه (شعاع ۱۵۰ کیلومتری از شهر طبس) شناسایی شده‌اند. بنابراین رسیدگی به روستاهای این بخش و تعیین محل‌های با اینمی بیشتر ضروری به نظر می‌رسد و در توسعه شهری نیز رعایت آیین نامه ۲۸۰۰ برای ساخت سازه‌های مقاوم در برابر تکان‌های زمین و رعایت حریم گسل‌های فعال (راندگی شتری و کلمرد) با درنظر گرفتن جنبه‌های عمومی و نکات اجرایی پهنه‌ای به طول ۱۰۰۰ تا ۳۰۰۰ متر در امتداد درازای دو سوی گسل در نظر گرفته شود.

پیشنهاد می‌شود در حریم گسل هیچ سازه مسقفی بنا نشود و سازه‌های موجود نیز جابجا شود. حریم گسل به فعالیت‌های روباز مانند زمین‌های ورزشی، کشاورزی و فضای سبز اختصاص یابد. در مناطق با ریسک خطر بالا و خیلی بالا مطالعات لرزه زمین ساختی محلی و ریز پهنه‌بندی لزه‌ای صورت گیرد.

- from the East of Tehran to the East of Semnan. Geosciences, 15, (59), 184-187.
- Chandera, U., 1984. Focal mechanism solution for earthquake in Iran. Physics of the Earth and Planetary.
 - Dames and Moore., 1983. Rubey Clay-Mine subsidence hazard study, Golden, Colorado: Representative to Adolph Coors Company dated August 30, 1983.
 - Guttenberg, B. and Richter, C.F., 1954. Seismity of the Earth., Printcetion University.
 - Housner, G.W., 1969. "Engineering estimates of ground shaking and maximum earthquake magnitude", Proceeding of the 4th world conference on Earthquake engineering. Santiago, Chile. Incorporation of magnitude heterogeneity. Bulletin of Seismological Society of America. 82, 120-134.
 - Kijko, A., 1992. estimation of earthquake parameters from incomplete data files, Part II, Bulletin of seismological Society of America, 79, (3), 645-654.
 - Lee, C.F., Hou, J.J. and Ye, H, 1997. The movement potential of the major faults in Hong Kong area, Episodes, 20, (4). 227-231.
 - McGuire, R.K., 1978. Computer program for seismic risk analysis using faults as earthquake source (FRISK). Openfile report 78-1007, US Department of Interior Geological Survey, Denver, Colorado, 71 p.
 - Mohajer-Ashjai, A. and Nowroozi, A.A., 1985. Fault movements and tectonics of eastern Iran: Boundaries of the Lut plate. Gephysicol Journal of the Royal Astronomical Society, 83, 215-257.
 - Press, F., 1967. Dimentions of the source for small shallow earthquakes. Proceeding. VESIAC Conference. on the source mechanism of shallow seismic events, VESIAC rep. 7885-1-X PRU-Pruhonice, Czechoslovakia.
 - Schwartz, D., and Coppersmith, K. J., 1984. "Fault behavior and characteristic Eathquake: Examples from the Wasatch and San Andreas Fault Zone", Journal of Geophysical Research., 89, (B7). 5681-5698.
 - Slemmons, D.B., 1982. Determination of design earthquake magnitude for micrzonation, Proceeding of the 3rd International Earthquake Mi-crozonation. Conference., VI, 119-130.
 - Tocher, D., 1985. Earthquake energy and ground breakage. Bulletin of the Seismological Society of America, 48., 147-153.
 - Trifunac M. D. and Brady, A.G., 1975. A study of the duration of strong earthquake ground motion. Bulletin of the Seismological Society of America, 65, 581-626.
 - Wesnouske. S. G., 1986. Earthquake Quaternary Fault and seismic hazards in California. Journal of Geophysical Research., 91, 12587-12632.